

Bruxelles, den 8.3.2019
COM(2019) 111 final

2019/0061 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet, og om ophævelse af afgørelse 10974/1/14 REV 1

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) for perioden 2019-2023 i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet

Formålet med Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) er gennem oprettelsen af ICCAT at fremme samarbejdet om bevarelsen af bestandene af tun og tunlignende arter i Atlanterhavet på et niveau, som muliggør bæredygtig fangst af størst mulige mængder med henblik på konsum og andre formål. Konventionen trådte i kraft den 21. marts 1969.

Unionen er part i ICCAT og har godkendt konventionen ved Rådets afgørelse 2012/130/EU¹ af 9. juni 1986.

2.2. Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet

ICCAT er et organ, der er oprettet ved ICCAT-konventionen og er ansvarligt for vedtagelsen af bindende afgørelser ("henstillinger") med henblik på bevarelse og forvaltning af det fiskeri, der hører under dens kompetenceområde. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.

Som kontraherende part i ICCAT har Unionen medbestemmelses- og stemmeret. ICCAT træffer afgørelser ved konsensus.

2.3. ICCAT's afgørelser

ICCAT har beføjelse til at vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for det fiskeri, der hører under dens kompetenceområde, og disse er bindende for de kontraherende parter.

I henhold til ICCAT-konventionens artikel VIII, stk. 2, træder henstillingerne i kraft seks måneder efter den dato, på hvilken de kontraherende parter underrettes om dem af ICCAT. En henstilling er ikke bindende for kontraherende parter, som har indgivet og bekræftet en indsigelse mod den pågældende henstilling. Hvis indsigelsen støttes af et flertal af de kontraherende parter, træder henstillingen ikke i kraft.

3. HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på de årlige møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), fastlægges på nuværende tidspunkt efter en tottrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for Unionens holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert årsmøde ved et uofficielt kommissionsdokument, som drøftes i Rådets arbejdsgruppe.

¹ Rådets afgørelse af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, ændret ved protokollen til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

For ICCAT er denne fremgangsmåde gennemført ved Rådets afgørelse 10974/1/14 REV 1 af 20. juni 2014, hvori Unionens holdning i ICCAT er fastlagt for perioden 2014-2018. Nævnte afgørelse indeholder de generelle principper og retningslinjer, men tager i videst muligt omfang hensyn til særlige forhold i ICCAT. I overensstemmelse med medlemsstaternes ønske indeholder den desuden en standardprocedure for fastlæggelsen af Unionens holdning fra år til år.

Det er i afgørelse 10974/1/14 REV 1 fastsat, at Unionens holdning skal tages op til revision forud for det årlige møde i 2019. Derfor fastlægges Unionens holdning inden for rammerne af ICCAT for perioden 2019-2023 ved dette forslag, og afgørelse 10974/1/14 REV 1 erstattes.

Afgørelse 10974/1/14 REV 1 indeholder principperne og retningslinjerne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013², idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik³. Unionens holdning til Lissabontraktaten er endvidere justeret i nævnte afgørelse.

I forbindelse med den aktuelle revision tages der, hvad angår indvirkningen af fiskeriet, hensyn til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*⁴, den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*⁵ og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse⁶.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Rådet vedtage afgørelser om fastlæggelse af, "hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen."

"Retsakter, der har retsvirkninger", omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, som gælder for det pågældende organ, og retsforskrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁷.

4.1.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

ICCAT er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig ICCAT-konventionen.

De retsakter, som ICCAT skal vedtage, udgør retsakter, der har retsvirkninger. De skal være bindende i henhold til folkeretten, jf. artikel VIII i ICCAT-konventionen, og vil, eftersom

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

⁷ Domstolens dom af 7. oktober 2014, *Tyskland mod Rådet*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

ICCAT's henstillinger kan supplere, ændre eller erstatte de forpligtelser, der er fastsat i den eksisterende EU-lovgivning, kunne få afgørende indflydelse på indholdet af denne lovgivning, herunder på:

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008, hvorved der oprettes en EF-ordning, som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)⁸
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁹,
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder¹⁰
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1627 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009¹¹
- Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter¹²
- Rådets forordning (EF) nr. 520/2007 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 973/2001¹³ og
- Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 om indførelse af en ordning for statistisk registrering af sværdfisk og storøjet tun i Fællesskabet¹⁴

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for ICCAT-konventionen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den pågældende retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer må betragtes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

4.2.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

⁸ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁹ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

¹¹ EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1.

¹² EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1.

¹³ EUT L 123 af 12.5.2007, s. 3.

¹⁴ EFT L 295 af 13.11.2003, s. 1.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF. Afgørelsen skal erstatte afgørelse 10974/1/14 REV 1, som dækker perioden 2014-2018.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet, og om ophævelse af afgørelse 10974/1/14 REV 1

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets afgørelse af 9. juni 1986¹⁵ tiltrådte Det Europæiske Fællesskab den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT-konventionen), hvorved Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) blev oprettet.
- (2) ICCAT er ansvarlig for at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i ICCAT-konventionsområdet og på at beskytte de marine økosystemer, hvor disse ressourcer forekommer. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹⁶ skal EU sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningsikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende

¹⁵ Rådets afgørelse af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, ændret ved protokollen til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

- (4) Som meddelt i den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*¹⁷ og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse¹⁸ er fremme af foranstaltninger til støtte og forbedring af effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og, hvor det er relevant, forbedring af deres forvaltning et centralt element i Unionens indsats i disse fora.
- (5) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*¹⁹ henvises der til specifikke foranstaltninger til reducere af plast og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs.
- (6) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i ICCAT for perioden 2019-2024, bør fastlægges, eftersom ICCAT's bevarelsesforanstaltninger vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008²⁰, Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009²¹, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403²². Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1627²³. Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001²⁴, Rådets forordning (EF) nr. 520/2007²⁵ og Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003²⁶. Dette skyldes, at ICCAT's henstillinger kan supplere eller erstatte de forpligtelser, der er fastsat i den eksisterende EU-lovgivning.

¹⁷ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

¹⁸ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

¹⁹ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

²⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

²¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

²⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

²⁵ Rådets forordning (EF) nr. 520/2007 af 7. maj 2007 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 973/2001 (EUT L 123 af 12.5.2007, s. 3).

²⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 af 8. april 2003 om indførelse af en ordning for statistisk registrering af sværdfisk og storøjjet tun i Fællesskabet (EUT L 295 af 13.11.2003, s. 1).

- (7) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i ICCAT, er på nuværende tidspunkt fastlagt ved Rådets afgørelse 10974/1/14 REV 1²⁷. Afgørelse 10974/1/14 REV 1 bør ophæves og erstattes med en ny afgørelse for perioden 2019-2023.
- (8) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i ICCAT-konventionsområdet og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i ICCAT, skal der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i TEU fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2019-2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), er fastslagt i bilag I.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i ICCAT, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det årlige møde i ICCAT i 2024.

Artikel 4

Afgørelse 10974/1/14 REV 1 af 20. juni 2014 ophæves.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand

²⁷ Rådets afgørelse af 20. juni 2014 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).